

hvorimod han nu synes, at der bør ske en væsentlig Nedsættelse deri, uagtet det er godtgjort, at det Bidrag, Amtsrepartitionsfonden vil komme til at udrede, ikke bliver saa højt efter vort Forslag, som det vilde blive efter Loven, og den blev vedtaget ved anden Behandling, og hvorpaa Ministeren dengang gik ind. Ganske vist er her tillige foreslaaet, at Amtet skal deltage i Vedligeholdelsesomkostningerne, men dersom man virkelig frygter saa Meget for, at disse Vedligeholdelsesomkostninger blive kostbare, forekommer det mig, at der er saa meget mere Grund til, at Amtsrepartitionsfonden kommer til at deltage i dem. Blive de nemlig i Virkeligheden kostbare, bliver det saa Meget haardere for Lodsseierne ogsaa at bære denne Byrde foruden den Byrde, de allerede faae i Anlægsomkostningerne. Jeg kan derfor ikke forstaa, at den ærede Minister, efterat han med en saadan Beredvillighed forrige Gang gik ind paa Amtsbidraget, nu synes, at det bør nedsættes, og jeg vil derfor bede det høje Thing om at fastholde Amtets Tilskud i den Form, som de foreliggende Endringsforslag give det.

Judenrigsministeren: Jeg maa derimod gjentage min Anmodning om, at man ikke fastsætter Amtets Tilskud i det foreslaaede Omfang. Dersom man vil lade Forholdet blive saaledes, som vedtaget ved 2den Behandling, gjør jeg ingen Bøstfælg, men naar man ikke blot vil forhøje Bidraget for Falsters Vedkommende, men ovenikøbet vil paalægge Amtet en aarlig tilbagevendende Andel af Vedligeholdelsesomkostningerne, gaar man efter min Formening for vidt. Jeg vil slet ikke negte, at det maaske kan være hensigtsmæssigt at lade Amtsrepartitionsfonden deltage i Vedligeholdelsesomkostningerne, men vil man dette, bør man efter min Formening fastholde, hvad der for Falsters Vedkommende blev vedtaget ved 2den Behandling, og nedsætte Bidraget for Lolland fra $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{4}$. Jeg for mit Vedkommende holder mig overbevist om, hvad jeg ogsaa tillod mig at sige forrige Gang, at Forskellen i selve Bidraget til Anlægsomkostningerne i og for sig ikke har Noget at betyde, thi denne Udgift forvinder i alt Fald paa en Gang, men naar man vedblivende vil gjøre Amtsrepartitionsfonden ansvarlig for $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af Vedligeholdelsesomkostningerne, og oven i Købet vil forhøje Bidraget til Anlægsomkostningerne, forekommer det mig, at man gaar den overmaade nær. De Herrer fra Lolland og Falster maa virkelig ikke glemme, at det er en overmaade betydelig Byrde, man lægger paa Amtsrepartitionsfonden, og da navnlig den, Fonden skal vedblive at bære saa at sige til evig Tid. Dersom de ærede Medlemmer ville lægge disse Udgifter sammen blot for nogle faa Aar, ville de se, at det er en Byrde, der har meget mere at betyde, end den, at Fonden skal svare $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af Omkostningerne i det Dieblit, Digerne skulle anlægges.

Chr. Pedersen: Den høitærede Minister pegede hen til Vedligeholdelsesomkostningerne, men jeg tror ikke, de have Stort at betyde. Jeg for mit Vedkommende skulde være meget villig til at lade Amtsrepartitionsfonden blive fri for Andel i dem. Under ordinære Forhold anser jeg nemlig denne Bestemmelse for mest at være en Fornødsag, og skulde der indtræde en saadan Naturlighe, som den, der indtraf den 13de November f. A., ville naturligvis Andre end de vedkommende Lodsseiere komme til at tage fat igjen. Naar et Arbejde som det, der her paatænkes, bliver udført med den tilbørlige Omsigt, hvad jeg slet ikke tvivler om, naar det tages i Statens Haand, og der bliver ført Kontrol med Udførelsen, tror jeg, at Vedligeholdelsesomkostningerne ville blive meget forsvindende og slet ikke ville falde trykkende paa de vedkommende Lodsseiere. Jeg har derfor i Principet slet ikke Noget imod, at Vedligeholdelsesomkostningerne hvile paa dem, naar der kun ikke, som jeg allerede har sagt, bliver gjort et for stort Indgreb i deres øvrige private Eiendomsret. Det er netop Anlægsomkostningerne, som jeg frygter mest for, thi de ere uberegnelige. Før man har faaet fat paa Arbejdet, før man har fuldført adskillige Stykker, og før man har overveiet og efterseet, hvilke og hvor mange Eiendomme, der komme til at bære Udgifterne, kan man ikke se, hvad enhver af de Vedkommende have at bære. Naar derimod Arbejdet er færdigt og er gjort forsvarligt fra Begyndelsen af, ere, som sagt, Vedligeholdelsesomkostningerne en forsvindende Udgift, som jeg ikke tillægger stor Betydning eller ængster mig for vil blive trykkende for Amtsrepartitionsfonden, lige saa lidt som jeg ængster mig for, at de skulde blive trykkende for Lodsseierne. Jeg lægger ingen Vægt derpaa, og jeg skal med Fornødsel finde mig i, om den meget ærede Minister paa Sagens videre Gang vil søge den Bestemmelse taget ud af Loven, at Amtsrepartitionsfonden skal tage Del i Vedligeholdelsesomkostningerne.

Berg: Jeg vil dog bede det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Chr. Pedersen) nøiere at overveie dette Spørgsmaal, inden han saa bestemt udtaler, at det har ringe Betydning, at paalægge Amtsrepartitionsfonden en Creditdel af den aarlige Vedligeholdelsesudgift, thi det ærede Medlem maa nemlig erindre, at under den aarlige Vedligeholdelse falder ikke blot den Udgift, der falder under sædvanlige Forhold, men ogsaa den Udgift, der fremkommer, naar der er Tale om en Hovedstandsættelse. Er der slet en større eller mindre Oversvømmelse, der fremkalder større eller mindre Brud paa disse Diger, og hvorved der foranlediges en Udgift langt over den sædvanlige aarlige, da bliver den ogsaa efter Regjeringens Fordring gennem den tekniske Kontrol, den aarlige Vedligeholdelsesudgift, og derigjennem kan Amtsrepartitionsfonden komme til at udrede